

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет української філології та журналістики
Кафедра історії української літератури та компаративістики

Дипломна робота
магістра

з теми **Лірика Галини Тарасюк у контексті сучасної української
поезії**

Виконала: студентка Укр1-М18 групи
спеціальності 014 Середня освіта
(Українська мова і література)
Мамчур Лілія Геннадіївна

Керівник: Насмінчук Г.Й., кандидат
філологічних наук, професор кафедри історії
української літератури та компаративістики

Рецензент: Волковинський О.С., доктор
філологічних наук, професор кафедри
журналістики

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1 ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ПИТАННЯ.....	7
1.1. Поняття лірики. Проблема її видової та жанрової класифікації.....	7
1.2. Ліричний твір як явище словесного мистецтва	20
1.3. Тропи як мовний засіб творення ліричного світу.....	25
РОЗДІЛ 2 ХАРАКТЕРИСТИКА ДОБИ ХУДОЖНЬОЇ ТВОРЧОСТІ	
ГАЛИНИ ТАРАСЮК.....	32
2.1. Поетична творчість сімдесятників	32
2.2. Естетичні засади поетів вісімдесятників	42
2.3. Контекст сучасної української поезії	45
2.4. Рецепція поетичної творчості Галини Тарасюк літературознавством та критикою	49
РОЗДІЛ 3 ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНЕ НАПОВНЕННЯ ТА ЖАНРОВЕ	
РОЗМАЇТТЯ ЛІРИКИ ГАЛИНИ ТАРАСЮК	52
3.1. Актуальність ідейно-тематичного наповнення поезій Галини Тарасюк .	52
3.2. Жанрове розмаїття лірики Галини Тарасюк.....	67
ВИСНОВКИ	78
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	83

ВСТУП

Актуальність дослідження. Тенденції розвитку культурного та суспільного життя зумовлюють постійне оновлення мистецької спадщини, у тому числі літературної. Сучасні українські письменники, прагнучи не втрачати позицій серед розмаїття літературних творів, все частіше вдаються до творчих експериментів та шукають чим зацікавити читача. Безперечно, пошук нових літературних форм і засобів вираження думки є виправданим, але часто такі шукання нівелюють першопочаткове призначення літературного твору – приносити естетичне задоволення. Як наслідок – пересічний український читач отримує настільки складний, нетиповий твір, який вимагає певних зусиль для того, щоб його зрозуміти та сприйняти належним чином. Окрім того, про якість літератури свідчить рівень почуттів і думок, які вона викликає у реципієнта. І тут, на жаль, варто відзначити, що не всі сучасні твори змушують задуматися про сутність буття, про любов, про минуцність та інші важливі онтологічні категорії. Саме тому чимало читачів, маючи величезний вибір сучасних творів, продовжують звертатися до надбань минулих десятиліть. Особливо це стосується лірики.

Наприклад, лірична творчість Галини Тарасюк – української поетеси, прозаїка, критика, перекладача – і досі знаходить відгомін в українських серцях. Її поезія відображає естетику сімдесятиництва, а тому відзначається тверезістю бачення історичних процесів та стоїцизмом, самозосередженістю – відсутністю ілюзій, самозаглибленням, релігійними шуканнями, екзистенціалізмом та, разом з тим, тяжінням до найсучасніших художніх форм.

Лірична творчість Галини Тарасюк досліджена недостатньо та представлена переважно поодинокими статтями П. Рихла [60], О. Червінської [70], І. Лобовик [40], А. Добрянського [24], В. Дячкова [25] та ін.

Отож, недостатнє вивчення лірики Галини Тарасюк та її актуальність у сучасну добу і зумовили актуальність нашого дослідження.

Метою роботи є дослідження ідейно-тематичних, жанрових та мовних особливостей лірики Галини Тарасюк, що передбачає реалізацію таких **завдань**:

- дослідити поняття лірики та проблему її видової та жанрової класифікації;
- охарактеризувати добу художньої творчості Галини Тарасюк – від естетики поезії сімдесятників до сучасності;
- дослідити ідейно-тематичне наповнення поезій Галини Тарасюк та його актуальність у сучасну добу;
- вивчити жанрове різноманіття поетичної спадщини письменниці;
- дослідити мовні засоби творення ліричного світу письменниці, зокрема стилістично забарвлену лексику, фразеологізми та тропи.

Об'єкт дослідження – ліричні твори Галини Тарасюк.

Предметом дослідження стали ідейно-тематичні та жанрові особливості ліричних творів Галини Тарасюк.

Теоретико-методологічну основу роботи склали загальнотеоретичні положення про лірику та проблему поділу її на жанри (праці С. Артемової [4], А. Боровської [13], С. Бройтман [14], А. Веселовського [17], Л. Гінзбурга [21], Г. Маркевич [42], В. Моренець [45] та ін.); про лірику як явище словесного мистецтва та про мовні засоби творення художнього світу (дослідження І. Александрук [2], Н. Арутюнової [5], В. Волощук [18], А. Гаврилюк [19], Л. Коткової [31], О. Кульбабської [35] та ін.); про історію та художню естетику доби творчості Галини Тарасюк – від епохи сімдесятників і до сьогодні (праці Л. Аршинової [6], Г. Бабак [7], М. Бондар [12], І. Дзюби [22], Т. Сушкевич [23; 65] та ін.).

Основними **методами дослідження** є описовий (для опису теоретичних аспектів лірики та її жанрових різновидів), історико-порівняльний (для відстеження закономірностей розвитку української лірики від 70-х рр. ХХ ст.

і до сьогодні), компаративний (для зіставлення естетики сімдесятників із естетикою сучасних українських письменників), герменевтичний (для з'ясування ідейної наповненості лірики Галини Тарасюк) методи дослідження. Додатково використовувалися прийоми семантико-стилістичного (для виявлення співвідношення мовних засобів, якими експресивно виражається інтелектуальний, емоційний чи естетичний зміст поезій до змісту інформації) методу.

Наукова новизна дипломної роботи полягає в тому, що в ній уперше проведено комплексне дослідження ліричної спадщини Галини Тарасюк з погляду на її ідейно-тематичні та жанрові особливості.

Теоретичне значення дослідження полягає в тому, що воно становить певний внесок у літературознавство (узагальнення про лірику Галини Тарасюк); в історію української літератури (оскільки представляє узагальнення про контекст поетичної творчості в Україні останнього півстоліття); в мовознавство, зокрема стилістику (адже розглядає художній текст як явище словесного мистецтва).

Практичне значення одержаних результатів полягає у можливості їхнього використання для створення навчальних і навчально-методичних посібників з літературознавства, історії української літератури та стилістики; для розробки тематики дипломних і курсових робіт; при подальшому дослідженні ліричних творів поетів-сімдесятників загалом та Галини Тарасюк зокрема.

Апробація роботи. Роботу заслухано і обговорено на студентській науковій конференції, яка відбулася у квітні 2019 року, а також за матеріалами магістерської роботи була надрукована і видана стаття: Мамчур Л. Г. Лірика Галини Тарасюк у контексті сучасної української поезії. *Збірник наукових праць студентів та магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки* 2019. Вип. 12. С. 84-87.

Структура й обсяг роботи. Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів, дев'яти підрозділів, загальних висновків і списку використаних джерел. Загальний обсяг магістерської роботи – 88 сторінок, із них 80 сторінок основного тексту. Список використаних джерел нараховує 78 позицій.

ВИСНОВКИ

Отже, у ході нашого дослідження було з'ясовано, що лірика – це один із трьох, поряд з епосом та драмою, родів художньої літератури, в якому у формі естетизованих переживань осмислюється сутність людського буття, витворюється нова духовна дійсність, розбудована за законами краси, а першорядне значення надається виражальним засобам, які формують особливу інтимну атмосферу з витонченим емоційним станом, тобто ліризм

Питання жанрово-родової специфіки лірики полягає у віднаходженні таких смислових критеріїв, які б дозволяли чітко відокремлювати один ліричний жанр від іншого, керуючись притаманними для кожного з них специфічними структурно-смисловими ознаками. Ця проблематичність, у свою чергу, зумовлена тим, що уявлення про суть та природу ліричного жанру не є сталими, вони історично змінюються – і не лише через те, що ускладнюється парадигма їх теоретичної рецепції, але насамперед тому, що історично рухомою виявляється й сама категорія жанру, специфіка його комунікативних настанов та естетичних стратегій, внутрішніх смислових взаємозв'язків між елементами його художньої структури та тематичної спрямованості

Ми з'ясували, що будь-який ліричний твір є явищем словесного мистецтва, в якому гармонійно поєднуються та взаємодіють зміст, форма та структура зображуваного. Визначення художнього тексту в сучасній літературознавчій науці, як правило, містить вказівку на значущість особистості його творця. Так, художній текст розглядається як твір, який є втіленням концепції автора, картиною світу, що створена його творчою уявою і втілена в тканині художнього тексту завдяки спеціально відібраним засобам. Особливо важливим засобом втілення авторської концепції у художньому творі є його мова, а саме вживання специфічних, притаманних лише певному автору словоформ та поєднань слів, морфологічних, синтаксичних, фонетичних засобів, що вказує на індивідуальний стиль письменника.

Ми з'ясували, що більшість ліричних творів Галини Тарасюк з'являються на світ у період початку 70-х – кінця 80-х рр. ХХ ст., а оскільки саме лірика Галини Тарасюк була об'єктом нашого дослідження, то, задля повного розуміння мотивів її поезій, ми розглянули більш детально суспільно-історичні умови, у яких вони були створені та виявили, що українських письменників, які розпочали свою творчість у 70-х роках минулого століття іменують різними термінами – «постшістдесятники», «сімдесятники», «витіснене покоління»

Сімдесятники, черпаючи натхнення в природі, часто через її образи вирішують питання соціального, морального та естетичного спрямування, а епітет «тиха», який застосовують для означення їх поезії, означає духовно спокійна, спостережлива, в якій присутня внутрішня патетичність, емоційна наснаженість. Якщо попередні покоління авторів використовували поезію як засіб вияву свободи слова, то сімдесятники, становлення та розквіт творчості яких припав на політично складні часи, виробили власну естетичну програму, концепція якої полягала у заглибленні в особистість, щоб через пізнання неї досягнути загальнолюдське, метасвітове. Саме тому на зміну «стаціонарній» поезії «шістдесятників» прийшла «тиха» сімдесятників.

Оскільки лірику Галини Тарасюк ми розглядали в контексті сучасної української поезії, то, окрім характеристики доби, у яку ця лірика виникла, розглядали також особливості поетичної доби сучасності, у якій ця лірика може бути прочитана та сприйнята – як пересічними читачами, так і поетами-сучасниками. Зокрема ми виявили, що найпомітнішою різницею між сучасною українською поезією та поезією попередніх десятиліть є те, що поезія молодого покоління набуває «спортивного значення», а поетичний текст переходить зі сфери інтимної, образної, сповідальної до мистецтва шоу, поп-арту, акціонізму. Нині на популярність автора більшою мірою починають впливати позатекстові чинники: вміння виступати на сцені й спілкуватися з аудиторією, режисура тексту, дотепність, широкий світогляд тощо.

У творчості молодих поетів помічаємо чітку тенденцію до намагання вийти за межі текстового простору й створити масову аудиторію читачів-глядачів. Тому тяжіння до спроби створити синтез різних видів мистецтв видається закономірним. Разом з тим, є автори, які продовжують традицію поетичного тексту, що апелює до складного й вдумливого прочитання.

Отож, лірика Галини Тарасюк відзначається різноманіттям ідейно-тематичних планів. Поетка піднімає у своїх поетичних творах цілу низку важливих питань, які не можуть не зачепити сучасного читача. Це і проблеми екології, жіночої долі, питання художнього слова та митця, і рефлексії повоєнного дитинства та патріотичні мотиви, і роздуми про сутність буття та місце людини у світі.

Жанрове різноманіття поезій Галини Тарасюк також вражає: ми віднайшли в неї як чисто ліричні жанри – оду, елегію, епітафію, так і фабульні вірші баладного типу, класичну римовану строфу і розкутий верлібр, складні західноєвропейські поетичні структури, наприклад, сонет – і досить рідкісні у нас східні форми: арабську – рубаї або японську – танка, що вимагають надзвичайно високої поетичної техніки, граничного лаконізму, парадоксальної думки, філософського заглиблення у природу речей і явищ.

Ми з'ясували, що Галина Тарасюк має дивовижне чуття мови. Її лексика надзвичайно розмаїта, вона включає в себе майже всі наявні у мові часові, територіальні, соціальні пласти, які, безперечно, мають стилістичне навантаження. Серед них особливо часто зустрічаються просторічна лексика (*Народ – він зна; Що – «вороги»? Вони як татарва, що сліпо пре на поле Куликове...*); суржикова і сленгові лексика (*Не життя пішло – краса: глу-хо-та!; І не треба – воля згуба всім, хто на приколі*); пасивна лексика (історизми та архаїзми) (*Обскурний Львово, прощавай! Здоров будь, пишний красний город! Висока честь твоїх палат, але ще вищі мої гори*); авторські неологізми (*гіпсокрила, кріслолюди, смутчий, грозівійний, сто дзвонний, проледацив, відмолодли, людинонарододержжавотрус, золотодоц,*

серебродоц, золотосеребропач та ін.); вигуків, звуконаслідувальні лексичні конструкції: (*О ні! Бо кров святу пролито... ; Ой! Золотодоц! Ой-й! Серебродоц...*); слова зі зменшено-пестливими суфіксами, що виступають засобами ідеалізації описуваного (*яворонько, коник, шабелька* та ін.)

Стилістично забарвлені слова забезпечують моделювання текстотвірного (фігурального та тропеїчного), образотвірного (емоційно-оцінного) і стилетвірних просторів тексту, вираження внутрішніх станів ліричної героїні. Тобто такі лексеми виконують в ліричному тексті важливу стилетвірну роль, формують основи індивідуально-авторського світобачення, відбивають специфіку суб'єктивного сприйняття фрагментів національної картини світу, а також належать до маркерів індивідуально-авторського стилю письменниці.

Говорячи про мовні засоби лірики Галини Тарасюк, не можна не відзначити активне використання авторкою фразеологізмів (*Минущосте, ти як дамоклів меч, Висии у моєму небі...; Слово родиме, пташко безкрила, щоб ти не кануло в Лету – даю тобі крила – газету*).

Найбільше вражає, звичайно, образність поетеси, її свіже, незатерте, креативне і провокативне мислення, сповнене внутрішньої динаміки і напруги, засноване на антитезі і парадоксі, гіперболі й іронії, здатне хвилювати, дивувати, шокувати (*Маленька Леся запитала: Ви чули, як кричав ніж? Йому снилося, що його ріжуть*). Разом з тим Галина Тарасюк вільно почуває себе і в стихії новітніх поетичних експериментів. З віршами Галини Тарасюк оживають почуття, що можливо саме завдяки активному використанню передусім метафор (*А слова до вуст тулилися, а слова до голосу просилися, а слова до серця пригорталися...; Пливе в крові дитинній планети світанок синій...; Зітхає сад крізь медяну дрімоту*), порівнянь (*Душа заходить, як леміш, в життя по груди; ...І м'яко, ніби перестиглі сливи, на підвіконня падає роса*), епітетів (*Таких рипучих осяйних снігів, таких сліпучих і рипких снігів тепер нема*).

Зважаючи на ідейно-тематичне та жанрове різномаяття лірики Галини Тарасюк, а також на неповторний ідіолект письменниці, який витворюється завдяки активному вживанню стилістично маркованої лексики та тропів, можемо стверджувати, що лірична спадщина Галини Тарасюк є неповторним явищем української літератури. Лірична свідомість авторки завжди самототожня. Але це не означає, що за цим винайдено певну естетичну матрицю, чи якийсь певний шаблон за назвою «Галина Тарасюк», бо її мистецька біографія, на щастя, ще не вичерпана до кінця. Як людина і поет, вона живе в асонансі з прийнятою та необхідною життєвою нормою. Поезія Галини Тарасюк не старіє, вона і далі випромінює авторські емоції та знаходить відгук у серцях сучасних читачів. А ще вона – глибоко асоціативна. За своєю природою ці поетичні асоціації мають виразно загальнолюдський характер, є своєрідним мостом, що з'єднує віддалений у часі та просторі досвід з нашим днем, апелюють до емоцій універсального характеру.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Академічний тлумачний словник української мови: в 11 томах. URL: <http://sum.in.ua>
2. Александрук І. В. Роль метафори у процесах концептуалізації та категоризації можливої картини світу (на матеріалі творів сучасних британських та американських письменників жанру фентезі). *Філологічні науки*. 2013. Книга 4. С. 18-25.
3. Аристотель. Об искусстве поэзии. Москва : Наука, 1957. 1265 с.
4. Артемова С. Лирическое послание в литературе XX века : поэтика жанра: автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.01.08; Тверской государственной университет. Тверь, 2004. 18 с.
5. Арутюнова Н. Д. Метафора и дискурс. *Теория метафоры : Сб.: Пер. с англ., фр., нем., исп., польск. яз. / Вступ. ст. и сост. Н. Д. Арутюновой; Общ. ред. Н. Д. Арутюновой и М. А. Журиной*. Москва : Прогресс, 1990. С. 5-33.
6. Аршинова Л. Покоління вісімдесятників : руйнування радянських комплексів у житті й літературі : лекція. *Українська мова та література*. 2008. №13/16. С. 80-82.
7. Бабак Г. Декілька слів про магнітне поле сучасної поезії. URL: <https://kharkiv-nsru.org.ua/archives/2942> (дата звернення 13.09.2019)
8. Библик С. П., Єрмоленко С. Є., Пустовіт Л. О. Словник епітетів української мови. Київ, 1998. 431 с.
9. Білецький О. Зібрання праць : у 5 т. Київ : Наук. думка, 1965. Т. 3. 607 с.
10. Бойко Н. І. Українська експресивна лексика: проблеми семантики і функціонування : автореф. дис. ... док. філолог. Наук : 10.02.01. Київ, 2006. 35 с.
11. Болдырев Н. Н. Когнитивная семантика : курс лекций по английской филологии. 2 изд., стер. Тамбов : издательство ТГУ, 2001. 124 с.

- 12.Бондар М. Поезія пошевченківської епохи : система жанрів. Київ : Наукова думка, 1986. 326 с.
- 13.Боровская А. Жанровые трансформации в русской поэзии первой трети XX века: автореф. дис. ... доктора филол. наук: 10.01.01. Астрахань, 2009. 46 с.
- 14.Бройтман С. Н. Русская лирика XIX – начала XX века в свете исторической поэтики : Субъектно-образная структура. Москва : Российский государственный гуманитарный университет, 1997. 543 с.
- 15.Брославська Л., Шевченко І. Ідіостиль і концептуальна ідіосфера автора у художньому дискурсі. *Вісник ХНУ*. 2012. № 1003. С. 22-27.
- 16.Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь : Перун, 2004. 1564 с.
- 17.Веселовский А. Н. Историческая поэтика. Москва : Высш. школа, 1989. 404 с.
- 18.Волошук В. І. Індивідуальний авторський стиль, ідіолект, ідіостиль : питання термінології. *Наукові праці*. 2008. Т. 92. № 79. С. 5-8.
- 19.Гаврилюк А. П. Метафора, її природа та роль у мові та мовленні. *Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. Серія : Філологія. Педагогіка. 2013. Вип. 2. С. 29-33.
- 20.Ганич Д. І., Олійник І. С. Словник лінгвістичних термінів. Київ : Вища школа, 1985. 360 с.
- 21.Гинзбург Л. Я. О лирике : 2 изд., доп. Львов : Советский писатель, 1974. 408 с.
- 22.Дзюба І. «...І вічні питання до білого світу». Нотатки про лірику Леоніда Талалая. *СІЧ*. 1992. № 2. С. 33-37.
- 23.Діалектика художнього пошуку : літературний процес 60-80-х років / за заг. ред.Т. Сушкевича. Київ : Наук. думка, 1989. 320 с.

- 24.Добрянський А. Зростання. *Радянська Буковина*. Чернівці, 1983. URL: http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=79&Itemid=37 (дата звернення: 10.05.2019).
- 25.Дячков В. Із добра й краси. *Радянська Буковина*. 1976. № 187. URL: http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=76&Itemid=37 (дата звернення: 10.05. 2019).
- 26.Жаркова У. А. Синтаксис сравнения. Логико-лингвистический подход: дис. ... канд. филол. наук: 10.02.19. Пермь, 2004. 233 с.
- 27.Жирмунский В. Введение в литературоведение : курс лекций. Санкт-Петербург : Изд-во СПбГУ, 1996. 440 с.
- 28.Зборовська Н. В. Код української літератури : проект психоісторії новітньої української літератури : монографія. Київ : Академвидав, 2006. 504 с.
- 29.Зорівчак Р. Боліти болем слова нашого Поради мовознавця. Вид 2-ге, допов. Тернопіль : Мандрівець, 2008. 176 с.
- 30.Історія української літератури ХХ століття : у 2 т. Київ : Либідь, 1998. Т. 2. 456 с.
- 31.Коткова Л. Ідіостиль, індивідуальний стиль і ідіолект: проблеми розмежування. *Наукові записки [Ніжинського державного університету ім. Миколи Гоголя]. Сер. : Філологічні науки*. 2012. Кн. 2. С. 26-29.
- 32.Кочан І. М. Лінгвістичний аналіз тексту : навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. і допов. Київ : Знання, 2008. 423 с.
- 33.Красавіна В. В. Структурно-семантичні, стилістичні та текстові функції епітета в історичному романі (на матеріалі творів другої половини ХІХ – першої половини ХХ ст.) : автореф. дис... канд. філол. наук : 10.02.01 / Інститут української мови. Київ, 2005. 18 с.
- 34.Кривуляк О. В. Реалізація естетичної програми поетів 70-х років через образно-символічну парадигму. *Science and Education a New Dimension : Philology I (2)*. 2013. Issue: 11, Nov. P. 148-153.

35. Кульбабська О. В., Кардачук О. В. Текстотворча функція епітета в художньому тексті (на матеріалі мови творів Івана Багряного). *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Філологія*. Випуск № 742. Харків, 2006. С.256-265.
36. Ласло-Куцюк М. Зустріч з поезією : веб-сайт. URL: http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=84&Itemid=37 (дата звернення: 12.05.2019)
37. Леденёва В. В. Идиостиль (к уточнению понятия). *Филологические науки*. 2001. № 5. С. 36-41.
38. Литературный энциклопедический словарь / ред.-сост. В. М. Кожевников, П. А. Николаев. Москва : Советская энциклопедия, 1987. 752 с.
39. Літературознавчий словник-довідник / Р. Т. Гром'як та ін. Київ : ВЦ «Академія», 2007. 752 с.
40. Лобовик І. У пошуках сенсу людського буття : веб-сайт. URL: http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=109&Itemid=37 (дата звернення: 12.05.2019).
41. Мала українська енциклопедія актуальної літератури. / В. Єшкілев та ін. Плерома . Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 1998. Вип. 3.
42. Маркевич Г. Основные проблемы науки о литературе. Москва : Прогресс, 1980. 372 с.
43. Масловський А. На святі життя. *Радянська Буковина* : веб-сайт. URL: http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=90&Itemid=37 (дата звернення: 11.06.2019).
44. Мацько Л., Сидоренко О. Стилїстика української мови : підручник. Київ : Вища школа, 2003. 462 с.
45. Моренець В. Сучасна українська лірика : модель жанру. *Сучасність*. 1996. С. 90-99.
46. Москвин В. П. Эпитет как предмет теоретического осмысления. *Сучасні проблеми епітетології*. 2011. Вип. 1. 167 с.

47. Назарець В. Жанрово-родові аспекти лірики в літературознавчому дискурсі. *Актуальні проблеми української літератури і фольклору*. 2012. Вип. 18. С. 115-125.
48. Нилова А. Жанрово-стилистические традиции в лирике М. Ю. Лермонтова : послание, элегия, эпиграмма: дисс. ...канд филол наук : 10.01.01 / Петрозав. фил. Ленинград. гос. консерватории им. Н. А. Римского-Корсакого. Петрозаводск, 2002. 250 с.
49. Онопрієнко Т. М. Епітет у системі тропів сучасної англійської мови (Семантика. Структура. Прагматика) : автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.04. Харків, 2002. 19 с.
50. Ортега-и-Гассет. Теория метафоры / *общ. ред. Н. Д. Арутюновой, М. А. Журиной*. Москва : Прогресс, 1990. С. 68-81.
51. Павлишенко О. Маркери авторського ідіолекту в лексико-семантичних полях дієслів англословної художньої прози. *Мова і культура*. 2004. Вип. 7. Т. 4, Ч. 2. С. 314–315.
52. Пентиліук М. І. Культура мови і стилістика : пробний підруч. для гімназій гуманіт. профілю. Київ : Вежа, 1994. 240 с.
53. Платон. Сочинения: в 3 т. / Платон. Москва : Мысль, 1973. Т. 3. 265 с.
54. Поети «витісненого покоління» / упорядкування і передмова Івана Андрусика. Харків: видавництво «Ранок», 2009. 256 с.
55. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови : підручник. Київ : Либідь, 1992. 248 с.
56. Поспелов Г. Лирика : среди литературных родов. Москва : Изд-во Моск. ун-та, 1976. 208 с.
57. Потебня А. А. Теоретическая поэтика. Москва : Высшая школа, 1990. 344 с.
58. Прищеп В. Є., Прищеп О. В. Метафора як ефективний засіб мовної економії : веб-сайт. URL: <http://studentam.net.ua/content/view> (дата звернення 13.06.2019).

- 59.Рамазанова Г. Анализ поэтического текста : методическое пособие. Уфа : Изд-во БГПУ, 2004. 52 с.
- 60.Рихло П. Любов і гнів Галини Тарасюк : веб-сайт. URL: http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=95&Itemid=37 (дата звернення 12.05.2019).
- 61.Селіванова О. О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля, 2006. 716 с.
- 62.Стельмах Б. Індивідуальний стиль як об'єкт лінгвостилістичних досліджень. *Вісник Уман. педуніверситету: зб. наук. пр. Серія: «Філологія (мовознавство)»* / голов. ред. В. Г. Кузь. Київ : Знання України, 2004. № 21. С. 228–233.
- 63.Строганов М. Автор – герои – читатель и проблема жанра. Калинин : КГУ, 1989. 83 с.
- 64.Стукан Г., Глушок Л. Особливості ідіостилю подільського письменника Віталія Мацька. *Філологічний дискурс : зб. наук. праць*. 2017. Вип. 5. С. 207-215.
- 65.Сушкевич Т. Особливості літературного процесу періоду стагнації : веб-сайт. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/6913/1/%D0%A2%D0%B5%D1%82%D1%8F%D0%BD%D0%B0%20%D0%A1%D1%83%D1%88%D0%BA%D0%B5%D0%B2%D0%B8.PDF> (дата звернення: 24.09.2019).
- 66.Тарасюк Г. «Любов і гріх Марії Магдалини» : збірка поезій. Чернівці : Облдрук, 1995. 385 с.
- 67.Ткаченко А. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства) : підруч. для студ. вищ. навч. закл. з гуманіт. спец. філологія, журналістика, літературна творчість. Вид. 2-ге, випр. і доп. Київ : ВПЦ Київський університет, 2003. 448 с.
- 68.Фёдоров А. В. Очерки общей и сопоставительной стилистики. Москва : Высшая школа, 1971. 283 с.

- 69.Ференц Н. С. Основи літературознавства : підручник. Київ : Знання, 2014. 510 с. URL:
https://pidruchniki.com/1584072017004/literatura/osnovi_literaturoznavstva
(дата звернення: 11.04.2019).
- 70.Червінська О. Трансформації ліричної свідомості : веб-сайт. URL:
http://www.tarasyuk.info/index.php?option=com_content&task=view&id=11&Itemid=37
(дата звернення: 23.04.2019).
- 71.Шеллинг Ф. Философия искусства. Москва : Мысль, 1999. 608 с.
- 72.Шлегель Ф. Эстетика. Философия. Критика. В 2-х томах Москва : Искусство, 1983. Т. 1: 480 с.; Т. 2: 446 с.
- 73.Эйхенбаум Б. М. О поэзии. Ленинград : Советский писатель, 1969. С. 327-511.
- 74.Ярова Н. В. Компаративні блоки у сучасній американській поезії : лінгвокогнітивний аспект : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04. Київ, 2003. 19 с.
- 75.Bloch B. A set of postulates for phonemic analysis. *Language* XXIV. 1948. P. 3-46.
- 76.Dittmar N. Explorations in 'Idiolects' in Robin Sackmann and Monika Budde (eds). *Theoretical Linguistics and Grammatical Description: Papers in honour of Hans-Heinrich Lieb*. Amsterdam: Benjamins. P. 109-129.
- 77.Encyclopedic Dictionary of Applied Linguistics. Johnson, K. and Johnson, H. (eds.). Oxford, UK: Blackwell Publishers, 1999.
- 78.Hazen K. Idiolect. *Keith Brown. (Editor-in-Chief) Encyclopedia of Language & Linguistics, Second Edition*. Vol. 5. 2006. P. 512-517.